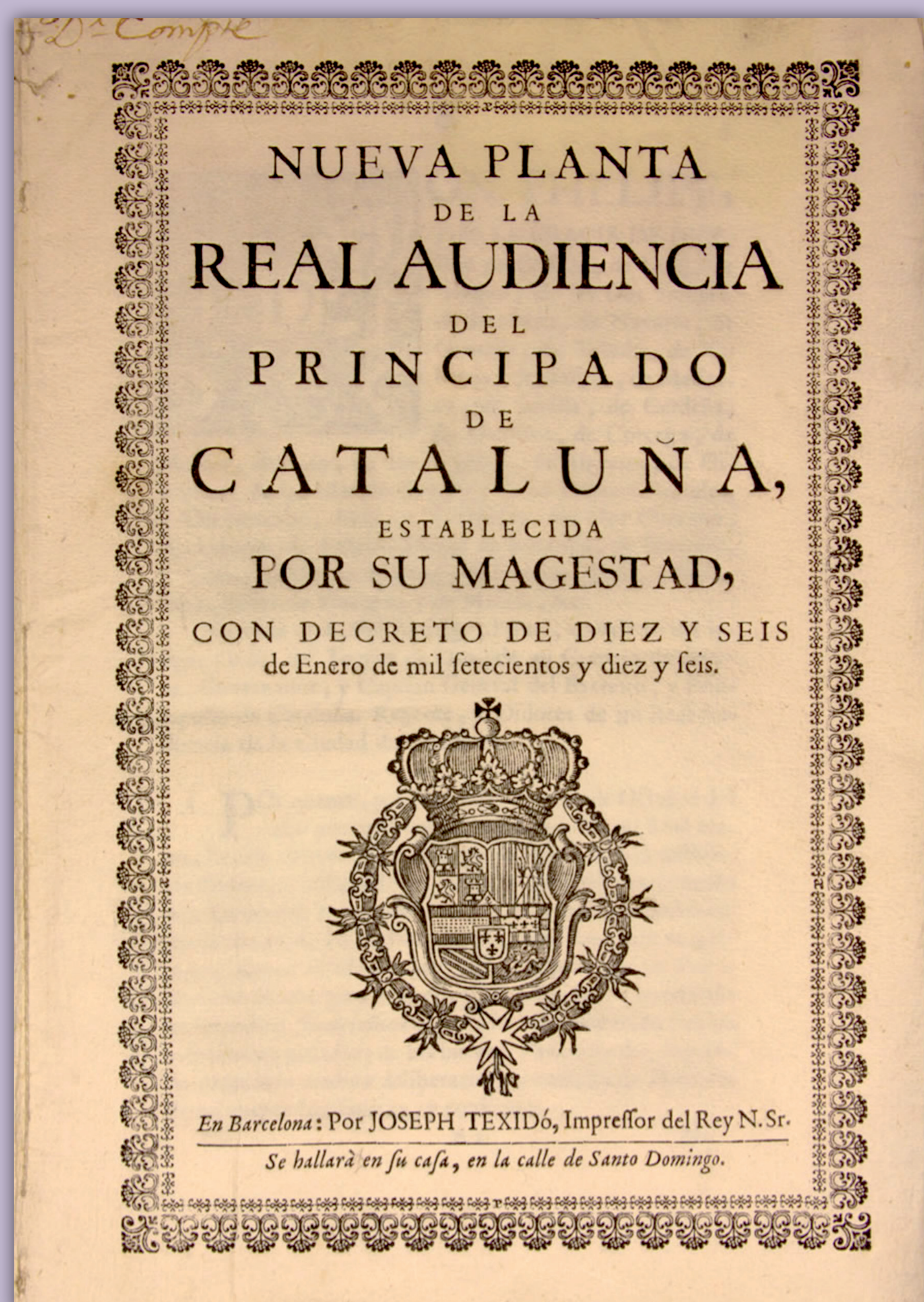

1714

El Decret Nova Planta i la pèrdua del poder català

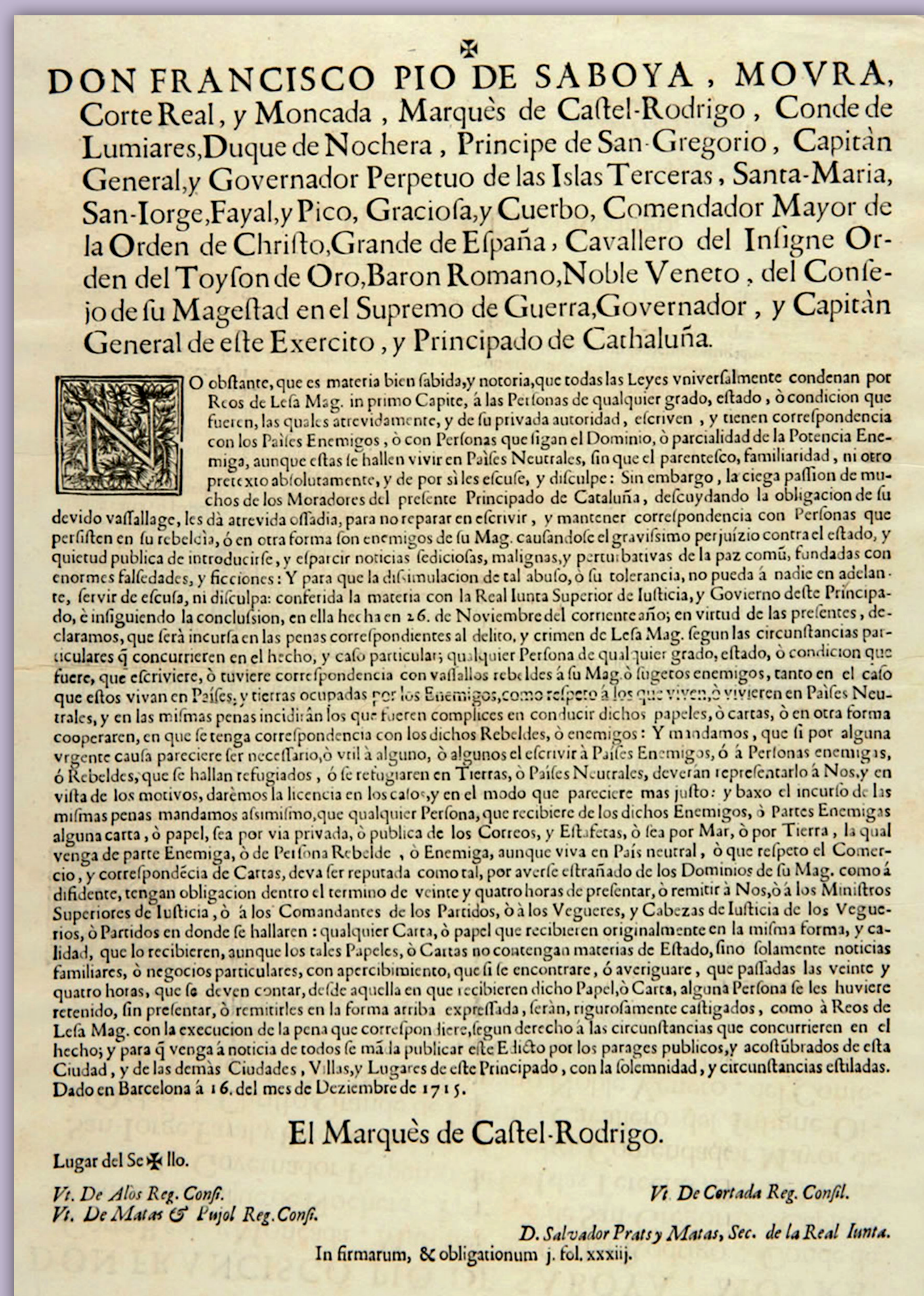

Nueva planta de la Real Audiencia del Principado de Cataluña, establecida por Su Magestad, con decreto de diez y seis de enero de mil setecientos y diez y seis

Barcelona: Joseph Teixido [1716?]

Fulletó 31,5 x 21,5 cm

Museu d'Història de Catalunya, núm. inv. 996

Edicte del marquès de Castelrodrido, capità general del Principat de Catalunya, en què prohibeix qualsevol tipus de correspondència amb els enemics del rei Barcelona, 16 de desembre de 1715

Fulletó 41 x 29 cm. Ministerio de Cultura, Archivo Histórico Nacional, Consejos, lligall 6811

Poc després de la batalla d'Almansa, la ciutat de València capitulà el 6 de maig de 1707 davant l'exèrcit comandat per Berwick. L'ocupació avançà fins a Xàtiva i Dènia, on la repressió fou de grans dimensions. El decret del 5 de juny signat pels ocupants deixà en suspens el manteniment del sistema foral del Regne de València. Finalment, el 29 de juny de 1707, entrava en vigor el decret d'abolició dels furs dels regnes d'Aragó i València, que perdien les seves institucions i els seus privilegis.

Amb data de 16 de gener de 1716 es promulgava el Decret de Nova Planta. La implantació del decret significà l'abolició de les constitucions, lleis i institucions del Principat de Catalunya i establí una administració única i centralitzada a Madrid. El nou poder es va estructurar en tres nivells:

- El capità general, primera autoritat i cap de l'exèrcit.
- La Reial Audiència, tribunal superior i responsable del govern.
- La Superintendència, amb competències fiscals.

El rei Felip V passà a liderar una monarquia hispànica d'acord amb els paràmetres d'un model d'estat absolutista a la manera de la cort francesa, on la figura del rei era el poder màxim.

Va començar una brutal substitució dels membres catalans de l'Audiència per castellans. A València fins al 75%, a Catalunya fins al 60%. Les Reials Audiències borbòniques informaven el Consell de Castella sobre el nomenament de funcionaris i s'ocupaven d'affers governatius i policíacs, situació que es perllongà tot al llarg del règim absolutista (1714-1833), quan foren novament reduïdes a l'esfera estrictament judicial com abans del 1714.

El 28 de novembre de 1715 es va sancionar el Reial Decret pel qual s'establí la Reial Audiència de Mallorca. A les Illes també quedà abolit el dret públic, però no el dret privat mallorquí. Per a la recaptació fiscal s'establí un superintendent.

El marquès de Castelrodrido, governador del Principat de Catalunya, en aplicació de les mesures policíiques de control sobre les opinions dels ciutadans, prohibí, amb aquest decret, mantenir correspondència amb qualsevol persona dissident ja fos a fora o a dins de la península.